

що більшість їхньої продукції зміщена в бік розробки програмного та сервісного забезпечення, тим часом як обсяг проектів, що потенційно задовольняють повсякденні потреби для споживачів і вирішують задачі у бізнесі, один на шість стартапів. Причиною цієї проблеми є те, що віртуальні проекти не потребують фізичного виробництва, а також їх простіше впровадити за межами країни, та залучати до них інвесторів.

Відповідно більш доцільно активізувати мотивування інноваційного розвитку в напрямках, де Україна вже володіє перевагами: технічними, економічними та інтелектуально-іноваційними. Найбільш перспективними є ІТ-сектор, агропромислова галузь завдяки сприятливому клімату і технічній базі, а також оборонно-промисловий комплекс у зв'язку зі військовим положенням на сході України.

Список використаних джерел:

1. Корнилюк Р. Врятувати майбутнє: перший рейтинг інноваційних компаній України / Р. Корнилюк, П. Харламов, Є. Шишацький // FORBES Україна. – 2016. – № 5. – С. 2–4.
2. Sardak S. E. Innovation factors of national economy competitive development / S. E. Sardak, N. Ye. Skrypnyk, O. V. Bilskaya, A. O. Simakhova // Illiashenko, S.M., Strielkowski, W. (eds.). Managing economic growth: marketing, management, and innovations. – 1st edition. – Prague : Prague Institute for Qualification Enhancement, 2016. – 640 p., P. 22–32.

Сергієнко К. К., к. е. н. Трифонова О. Д.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

АНАЛІЗ МІЖНАРОДНОЇ ТОРГІВЛІ БРІКС

Міжнародна торгівля – цілеспрямована діяльність держави щодо формування та регулювання зовнішньоекономічних зв'язків для зміцнення свого потенціалу і ефективного використання переваг міжнародного поділу праці. Для будь-якої держави вкрай важливо проводити таку зовнішньоторговельну політику, яка найбільш повно відповідала б економічним запитам даної країни. Особливо цікавий розгляд зовнішньоторговельної політики та міжнародної торгівлі співпрацюючих у рамках певної групи країн [1].

БРІКС – група з 5 країн: Бразилії, Росії, Індії, Китаю, Південної Африки. Спочатку група називалася БРІК, але після приєднання до блоку Південної Африки оформилася абревіатура БРІКС. Незважаючи на відсутність територіальної близькості, прискорений розвиток цих країн, їх співробітництва один з одним, обумовлено, по-перше, прискореними темпами економічного зростання, а по-друге – великою кількістю дуже важливих природних ресурсів. Країни БРІКС прагнуть розвивати зовнішньоторговельне співробітництво як всередині блоку, так і з рештою світу [2].

Практична значущість роботи пояснюється важливою роллю блоку БРІКС у світовій торгівлі. В умовах криз 2008 і 2014 року, а також нестабільності останніх років важливо зрозуміти, як країни блоку будуть вибудовувати свою зовнішньоторговельну політику щодо як країн-учасниць БРІКС, так і решти світу для досягнення цілей, позначених в їх стратегіях розвитку.

Держави, що входять в БРІКС, динамічно розвиваються, є величезними споживчими ринками і стали визначати активну позицію в міжнародних справах. Все це створює умови для подальшого поглиблення взаємодії за самими різними напрямками.

Група БРІКС здійснює вкрай продуктивну співпрацю у багатьох сферах. Незаперечним є і той факт, що країни, що входять в угруповання, є великими виробниками і споживачами товарів і послуг. Якщо говорити про роль зовнішньої торгівлі в економіках країн БРІКС, необхідно розглянути експортно-імпорتنу структуру країн групи БРІКС.

Для того, щоб проаналізувати важливість зовнішньої торгівлі для країн БРІКС, необхідно розглянути частку імпорту і експорту у ВВП кожного члена блоку (табл. 1).

Таблиця 1. Частка імпорту і експорту в ВВП країн-членів БРІКС

Країна	ВВП у 2017 році (млрд дол.)	Частка імпорту в ВВП (%)	Частка експорту в ВВП (%)
Бразилія	2346,1	14,3	11,5
Росія	9281,9	16,6	26,8
Індія	2066,9	26,0	23,6
Китай	10360,1	18,9	22,6
ПАР	349,8	33,1	31,3

З таблиці видно, що зовнішньоторговельний оборот (сума імпорту та експорту) дає від 25 до 65% у ВВП країн-членів БРІКС. Таким чином стає зрозуміло, що зовнішньоторговельний оборот займає важливу роль в економіках країн блоку.

Варто відзначити також, що протекціоністські заходи стан БРІКС зачіпають більшу кількість товарів, ніж в інших країнах, що розвиваються. Рішенням даної проблеми могла б стати зона вільної торгівлі блоку БРІКС, проте жодна з країн не готова йти на поступки. Росія виступила з ініціативою створення непреперенційної торгової зони з Китаєм і Індією, проте дане питання відкладено на невизначений термін. В умовах, коли темпи зростання економік країн БРІКС сповільнюються, необхідно не воювати один з одним, але об'єднуватися проти більш сильних конкурентів. З даної проблеми впливає ще одна – розрізненість зовнішньоторговельної політики країн блоку. Якщо не уніфікувати ряд питань, пов'язаних із зовнішньою торгівлею, то БРІКС залишиться не більше ніж групою з 5 країн, але не зможе стати повноцінним об'єднанням. Однак поки перспектива створення наднаціональних інститутів, які могли б визначати загальні напрямки зовнішньоторговельної політики Бразилії, Росії, Індії, Китаю і Південної Африки, практично не реалізована.[3,4]

Винятком став тільки Банк розвитку БРІКС, угоду про створення якого було підписано 16 липня 2014 року на саміті в Бразилії.

Країни блоку БРІКС прагнуть розвивати зовнішньоторговельне співробітництво в рамках угруповання. Однак це прагнення супроводжується рядом проблем, до яких можна віднести відсутність єдиного торгового простору. При

цьому країни БРІКС поки не готові розширюватися до повноцінної організації, так як це вимагає уніфікації ряду позицій в їх зовнішньоторговельній політиці.

К. е. н. Скібіцький О. М., Скібіцька Л. І.

Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова (Україна)

ІНВЕСТУВАННЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Інноваційна економіка припускає наявність особливої кон'юнктури в соціально-трудовій сфері, що характеризується значною питомою вагою висококваліфікованих кадрів.

Модернізація вищої освіти в Україні, інвестування інвестицій в неї, є одним з найважливіших національних завдань подолання наслідків економічної кризи.

Сучасна система освіти не встигає повною мірою сформуванню необхідний найманому робітнику і роботодавцю спектр професійних компетенцій, що ініціює підвищення якості робочої сили шляхом відновлення категоріально-методичної бази і доповнення прикладного інструментарію економіки праці.

Інновації в педагогіці пов'язані із загальними процесами у суспільстві, глобалізаційними та інтеграційними процесами.

Основою інноваційної діяльності сучасного викладача є формування інноваційно-програмного методичного комплексу з дисципліни. Поряд з програмним і змістовним забезпеченням дисциплін на перше місце виступає використання інформаційних засобів та їх дидактична властивість. Це передбачає наочне та образне подання інформації, створення відеотеки для ілюстрації інформаційного матеріалу: конспекту лекцій, електронних конспектів лекцій, які дозволяють об'єднати слайд-шоу текстового і графічного супроводження (фотознімки, діаграми, малюнки), з комп'ютерною анімацією тексту, показом документальних записів. Тут об'єднуються технічні можливості – комп'ютерні та відеотехнічні з живим спілкуванням лектора з аудиторією (інтерактивні).

На стратегію здійснення інвестицій у навчання впливають не тільки виявлені потреби підприємства в навчанні і розвитку персоналу, але і характер навчання, положення компанії на ринку праці, плинність кадрів, потенційний опір інноваційним змінам.

В сучасних умовах підвищується значимість інтелектуальної праці й інтелектуального капіталу, посилюються вимоги до системного і безперервного відновлення компетенцій працівників, але традиційна система освіти все ще інерційна, тому розрив між формованими нею компетенціями і потребами інноваційної економіки залишається значним, що і визначає необхідність модернізації підготовки і перепідготовки кадрів.

Розвиток людського потенціалу, системи підготовки, професійної перепідготовки і підвищення кваліфікації кадрів (СППІПКК) залишається однією з най-